ארגומנט שאלת אסכולה 23.1.2021

ה- Fake

ה-Fake פלש לשפה הקונקרטית בה אנשים מדברים כבר כמה שנים[1]. הוא מגנה אמת, מסמן את חוסר העקביות שלה, ומתייחס לרעיון של אמת נגדית, במערכת התראה של בובות רוסיות: כל אמת היא Fake שתסתיר אמת אחרת, מזייפת את עצמה וכו'... ה-Fake מעיד אז על צורך עז למובן, משמעות אולטימטיבית, אמת מוחלטת, לומר את האמת על האמת ומוביל לתיאוריות קונספירציה דלירנטיות ביותר.

עלינו להודות שהאמת חשודה, כיצד נוכל לשכוח את כל מה שיכול היה לפעול כטבח בשם האמת. יש אפוא פרדוקס של האמת שהמילה Fake מכסה: מצד אחד הרעיון של טוהר האמת, אמת **א**חת שתשלול את כל האחרות, יכולה להוביל לגרוע מכל, ומצד שני, רלטיביזם מוחלט: אין אמת, הפיתוי לבטל כל מושג של אמת, בהחזירנו לחוסר העקביות של ה**א**חר.

פרדוקס זה מובע בדבריו של ז'אק-אלן מילר: "ברגע שאנו מניחים את תחבולות ה**א**חר, אין עובדה שאינה ניתנת להסבר, כמו כן היעדרה. האם אתה טוען לכך שחסרות ראיות? האם זה שהעלימו אותן? היה זה אפילו במהלומת פרשנויות דלירנטיות מטעות, הקושר קשר מפיג את התעלומות. הוא מראה לך בדרכו שהממשי le réel רציונאלי. במילים אחרות, הוא מעמיד פני ידע מדעי"[2].

לאקאן החזיק בשני קצות החוט של פרדוקס זה כדי לקרוא את האמת שיכולה לכוון אותנו כיום. עבור הפסיכואנליזה, האמת, אהבת האמת היא קודם כל התמיכה בהעברה ומאפשרת את כינון הסובייקט המונח לידע. נדרשת אנליזה ארוכה כדי שסובייקט ישמע את האמת שלו כמשקרת, כלומר כזו שמעבר לאמת, איתור במהלך אנליזה בסטטוס הפיקצייה שלה וחשיבותם של סמבלנטים כתשובה.

לפיכך, עבור הפסיכואנליזה, האמת, כמו האישה, אינה קיימת. היא נבנית בזה אחר זה, באופן סינגולרי, בעבודת ההיבור בהעברה, כך שבסוף האנליזה, הבדיות הללו מתנתקות. יש אם כך אתיקה של אמת. "ההתחלה, המאורגנת בפסיכואנליזה של הסובייקט, מוצאת את סופה בפסיכואנליזה של parlêtre כביכול באלכסון. השאלה על מובן האיווי והאמת מוצאות את תשובת הסיפוק שלה, שמניחה ש- אֱלוֹת גורל האמת כבו ותעתועיה נעלמו"[3].

לאקאן אינו מכוון את עצמו על ידי האמיתי אלא אל באין יחס מיני לגביו המובן, אובייקט a, השפה עצמה... הם סמבלנטים, אלוקוברציות, האמת היא שקר. לכן לא מדובר באותו דלירים, זה שמדרבן את אי העקביות של ה**א**חר ומה שמאתרים בסוף האנליזה, מהמפגש של סובייקט עם נקודה זו של אי קיום ה**א**חר.

שאלת אסכולה, מזמינה אתכם להטיל ספק במעמדה ובפרדוקסים של האמת בעידן ה - FAKE

לוראן דופון, נשיא ECF

1. Cf. Lacan J., « De la structure comme immixtion d'une altérité préalable à un sujet quelconque. Conférence à Baltimore, 1966 », La Cause du désir, no 94, octobre 2016, p. 9

2. Miller J.- A., « Dès qu'on parle on complote », Le Point, 15.12.2011. Disponible en ligne : https://www.lepoint.fr/societe/des-qu-on-parle-on-complote-par-jacques-alain-miller-15-12-2011-1408472_23.php#

3. Miller J.- A., « Psychanalyse en immersion » (2008), La Cause du désir, no 106, novembre 2020, p. 30.

תרגום : גלי וינשטיין

קריאה : נטע נשילביץ׳

עריכה : פרלה מיגלין

לינק לארגומנט :

https://www.causefreudienne.net/wp-content/uploads/2017/12/QE2021-ARGUMENT.pdf